

Bilag 7.DEN KGL. VETERINÆR-
OG LANDBOHØJSKOLES
SERUMLABORATORIUM.

København, den 27. Juni 1923.

Til Indenrigsministeriet.

Ved Skrivelse af 16. f. M. har det høje Ministerium forespurgt, om der fra min Side under Hensyn til de nu indvundne Erfaringer angaaende Virkningerne af Loven af 6. Maj 1921 om Foranstaltninger til Udryddelse af *Rotter* maatte næres Ønsker om Ændringer i Loven. Saaledes foranlediget skal jeg udtale, at jeg ikke er kendt med de Resultater, der i de forskellige Kommuner er opnaaede paa Grundlag af de i Loven paabudte Foranstaltninger, og derfor heller ikke er i Stand til eventuelt at fremsætte Forslag til Ændringer vedrørende Bestemmelserne i § 1. Det i § 2 fastsatte Beløb, 40 000 Kr., maa siges at være meget beskedent under Hensyn til det store Antal Kommuner, der i de forløbne to Aar har søgt om Tilskud; man tør imidlertid forvente, at Udgifterne i de kommende Aar for Flertallet af Kommunernes Vedkommende vil blive væsentligt mindre, idet det for disse kun vil dreje sig om Suppleringsforanstaltninger i Tilslutning til den i 1921—23 stedfundne omfattende Rotteudryddelse; tvingende Grunde til at søge Bevillingen forhøjet turde der derfor ikke foreligge.

Angaaende § 3 skal jeg anføre følgende: Der har i de siden Lovens Vedtagelse forløbne to Aar været indleveret til Godkendelse et ikke helt ringe Antal Præparater, ofte af Personer, der egentlig ikke havde noget Kendskab til Fremstilling og Anvendelse af Rottegift; der er hidtil givet Godkendelse til 11 forskellige Præparater. Af disse er det kun 5 eller 6, der er komne til Anvendelse under Forhold, hvor der kunde være Tale om Statstilskud; Flertallet af Ansøgerne har kun ønsket Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles Godkendelse for at kunne reklamere dermed ved deres Detailsalg af Rottegift. Da Antallet af Andragender om Godkendelse er aftaget stærkt i det sidste halve Aar, er der næppe nogen Anledning til at ændre Paragrafens første Bestemmelse. Angaaende Bestemmelsen om, at Højskolen skal føre Kontrol med de godkendte Midlers Sammensætning og Virkning, skal jeg bemærke, at det ikke har været muligt at gennemføre en regelmæssig Kontrol med de godkendte Præparaters vedvarende Virkeevne, da denne i det væsentlige kun kan fastsættes gennem Forsøg paa indfangede Rotter, og disse efter de foretagne Udryddelser er vanskelige at fremskaffe i blot nogenlunde Antal.

Jeg formener derfor ikke at have Anledning til at fremsætte Forslag om Ændringer i Loven.

Ærbødigst

C. O. Jensen.